

REVIEW: Van Corsari tot Appermont 11/02/2020

Deze namiddag gingen we op bezoek in de meer dan gezellige retro huiskamer van Jakobond (Riet Muylaert) en Bastien. Beide deelnemers van de populaire één reeks “Zo is er maar één (jg. 2009)”, destijds gepresenteerd door Yasmine (Hilde Rens), met Jakobond als grote winnares van deze prachtige wedstrijd. Beide artiesten sloegen de handen samen en maakten deze mooie voorstelling. Een voorstelling voor senioren, maar evenzeer een aanrader voor iedereen wie graag nog eens terugblijkt op onze rijkelijke tv-carrière als je ’t mij vraagt.

Jakobond en Bastien brengen een mooi overzicht (noem het een ode) aan de “presentatoren van toen”, gaande van Tony Corsari tot Luc Appermont zoals de titel het al aangeeft, maar ook namen zoals tante Terry, Sonja Barend en Jan Theys passeerden de revue opgevuld met mooie verhalen, grappige anekdotes en korte filmpjes. De zang nam Riet voornamelijk voor haar rekening, de presentatie ging naar Bastien, doch kon deze laatste ook een aardig toontje

zingen!

De zowel bekende als minder bekende deuntjes van toen klonken alom bekend in de oren van onze aanwezige senioren, dat was duidelijk hoorbaar. Ik hoorde regelmatig interactie in de zaal achter mij en hier en daar ging er wel eens iemand aan het zingen of er werd zelfs eens een dans'ke geplaatst zoals wij dat zeggen. Zoals gehoopt bracht Riet haar versie van "Rode rozen in de sneeuw" die toebehoort aan Marva. De hele zaal zong mee en genoot van deze prachtige klanken. Al snel volgden enkele golden oldies van toen, zo vertolkte Riet het grappige lied van Dorus – 2 motten – op zijn Nederlands, maar ook het mooie en toch wel artistieke "kleine Johanna" van Henk Elsink, wat een uitdaging op zich moet zijn om dit tot een goed einde te brengen (en ja, dat deed ze)! Chapeau!

Riet en Bastien brengen regelmatig een grappige swung in de voorstelling die menig mensen wisten te smaken. De grappige anekdotes van toen leken nog fris in het geheugen te zitten bij onze seniors!

Doorheen de show heen zien we regelmatig oude fragmenten van destijds mooi aan mekaar gepalaverd, zoals dat hoort te zijn, door een goede presentator, hier Bastien. Het toch wel vrolijke duo maakte samen een korte song om de toenmalige presentatoren te eren. Naar het einde van de show kregen we de wijze woorden mee "in menig leven is er maar één lichtpuntje over gebleven en dat is het televisiescherm!", waar uiteindelijk toch veel waarheid achter

schuilt.

Opvallend (of toch niet?) was toch wel dat ik de jongste telg van deze namiddag bleek te zijn met mijn 33 jaren jong. Ik voelde me in eerste instantie als het ware een “indringer” die volop gekeurd werd door de talrijke aanwezige senioren. Nadien kon ik aan de commentaar horen dat ze het best wel grappig vonden dat “de jeugd van tegenwoordig... ook nog zin had in cultuur.” Dit beschouwde ik dan maar als een compliment.

Oh, die mooie tijd van toen...

Tekst en foto's: Evelien Hertveldt